

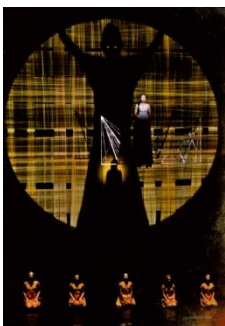
Vi blev modtaget af Head Electrician Art J. Friedlander

som engageret viste os rundt backstage og som levende fortalte om alle de tekniske detaljer vedrørende opsætningen og afviklingen af Musicalen Spiderman. Den mest spektakulære effekt var flyvningerne af de medvirkende. Fortrinsvis Spiderman og The Goblin som fløj gennem forhus over og blandt publikum og ind i selve scenerummet. Der var boret huller i loftet i salen i det ellers smukt restaurerede Foxwood Theatre (som i virkeligheden er en sammensmeltning af de to gamle hæderkronede Broadway teatre: The Apollo og Lyric Theatre – det var aht. mængden af publikumspladser og scenens størrelse/bagscenerum man (nænsomt) havde bygget de 2 teatre sammen).

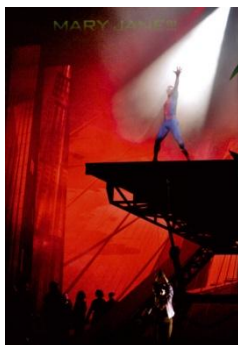

Flyvningerne kontrolleredes ved hjælp af computerstyrede servomotorer. Alene til dette formål havde man måttet forstærke loftsstrukturene og indlægge ekstra ca. 1000 ampere. De første mange måneder havde man prøvet med sandsække, derefter hyrede man nogen stuntmen (der er 72 feet (ca.25 m.) fra loft til gulv). Da der var brækket en del arme og ben vendte man tilbage til sandsækkene! Fokuseringen af lys på flyvepositioner klarede man (smart) ved hjælp af heliumballoner. I scenografien indgik der 3 hydrauliske lifte som var monteret under scenegulvniveau. For at få plads måtte man springe noget klippegrund væk og man var tæt på at springe hul ind til subway som løber lige under teatret. Som Art stolt kommenterede var hydraulikvirksomheden det firma som også arbejder for regeringen med installation af antimissilraketsværn.

Alt teknisk udstyr er indlejet. I dette tilfælde hos PRG, et stort showbiz tekniskudstyrsudlejningsfirma, som vi besøgte senere samme uge. Producenterne af forestillingen (blandt andet U2) lejer et tomt teater. Der er strøminstallationer, en sal med stole, træk og ikke så meget andet. Når man har spillet sidste forestilling – nogle shows/musicals kører i årtier – bliver alt leveret

tilbage og teatret tørt for alt teknisk grej. Faktisk havde producenterne i dette tilfælde fået ombygget alle stole til en smallere model for at få plads til flere. Fra 800 til 1000. 200 ekstra billetter til 10 ugentlige shows i x antal år er også et betragte provenu at indregne. Disse broadwayshows er rene profitforretninger, så man gør hvad man kan for at optimere indtjeningen. Man havde budgetteret med en omkostning på 60 mill. dollars, men da man nåede premieren, efter 89 forpremierer, (der var en del problemer med opsætningen – instruktøren blev fyret, der er retssag om ophavsrettigheder mm. og en af producenterne er pt. I fængsel?) havde man brugt 90 mill.

Om selve forestillingen: efter min mening en meget imponerende teaterteknisk bedrift. Et flot lysdesign og en scenografisk kraftpræstation. Kæmpe bueben – ledpaneler/skærme, der kunne positioneres på mange forskellige spektakulære måder. Kæmpe sætstykker, hurtige sceneskift, omfattende kostumearbejde og i det hele taget storslåede scenebilleder og cirkusagtige akrobatiske og veludførte flyvninger. Men som forestilling desværre ikke vellykket. Dramaturgisk mislykket/ kedelig konfliktfattig historie. Et mismask af stilmæssige scenografiske udtryk og så var musikken/melodierne, komponeret af Bono og The Edge, gennemgående ligegyldige/dæmpede og uden de obligatoriske (nødvendige) ørehængere.

Lystekniske informationer:

Lysset bliver styret af en ETC Eos pult (Amerikanerne er glade for ETC.)

Video af en GrandMa pult.

27 DMX universer, heraf 4 trådløse – der er en del "løse" batteridrevne lyskilder,

1000 A.

150 moving lights.

4 følgespots.

